

område. Siden denne fortræffelige bog udkom i 1934, er der gået mer end 20 år, en tid med store økonomiske og politiske omvæltninger i denne del af verden.

Den nye Kinageografi udmærker sig såvel ved sin store overskuelighed og klarhed i teksten som ved den betydelige omhu, der er lagt i udarbejdelsen af de mange kort, diagrammer og andre figurer samt fotografierne, ikke mindst de meget oplysende luftfotografier (U. S. Air Force). Lad så være, at nogle af klimakortene er lavet ud fra lidt for få meteorologiske stationer. Bogen er inddelt i 14 kapitler, hvoraf de syv første behandler den almindelige geografi i tværsnit: befolkning, geologi og morfologi, klima, hydrografi, de næringsproducerende erhverv, mineralproduktionen samt handel og samfærdsel, mens sidste halvdel er ordnet regionalt: Yangtsedalen, tropisk Kina, Formosa, Nordkina, Mansjuriet, Mongoliet med Sinkiang og Tibet, og efter et kort kapitel om Kinas relation til den øvrige verden sluttet der med en meget omfattende literaturliste og et register.

De gentagelser, som ikke kan undgås på grund af stoffets inddeling, undskylder man gerne, fordi de uden at støde virker som pointering af vigtige sider af Kinas geografi, og bogens store force ligger bl. a. i denne stadige påpegen af den geografiske årsagssammenhæng. Cressey forfalder ikke til filosofering, men øser af sin rige viden, der ikke alene bygger på tidligere ophold i den her behandlede del af verden, men også på en rig litteratur, hvoraf mange numre er ganske nye. Behandlingen er ført helt frem til 1955. Af naturlige grunde vil man dog lede forgæves efter moderne produktionsstatistik.

For alle geografisk interesserede, og specielt for dem der følger Østasiens og Kinas problemer nu og i fremtiden, er Cresseys bog en lærdoms- og inspirationskilde, som man ikke kan være foruden.

Viggo Hansen.

William Willis: Skæbnen var mig nådig. Oversat efter amerikansk »The Gods were kind« af Lars Berg. Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck. København 1955. 188 s., ill.

Syv år efter Kontikis berømmelige færd begiver tysk-amerikaneren William Willis sig ud på en tilsvarende sejlads på en flåde af balsatræ, der i løbet af 115 dage bringer ham 7000 sømil tværs over det sydlige Stillehav fra Peru til Samoa-øerne. Alene mand, med kun en kat og en papegøje som rejseledsagere, må han kæmpe mod elementernes rasen, mod sygdom og mangel på søvn, overladt

til sig selv og sine egne afgørelser i hver enkelt situation. Det er ikke formålet med denne eenmandsekspedition at bevise nogen videnskabelig teori eller at bane nye veje, men det er alene en pilgrimsrejse med hans egen fysiske og psykiske styrke som indsats, en udholdenhedsprøve af så usædvanlige dimensioner, at det grænser til selvpinsel. Bogens hovedtema er da også i mindre grad naturiagttagelserne og de små og store dagligdags begivenheder som en ransagelse af den rent legemlige udholdenhed og hændelsernes reaktioner i ham selv. Bogen bliver på denne måde mere en rejse i den menneskelige psykologis og filosofiens rige end en naturvidenskabelig forskningsrejse, men takket være forfatterens evner som skribent alligevel en beretning af en vis spænding.

Viggo Hansen.

Jørgen-Frantz Jacobsen: Færøerne. Natur og folk. H. N. Jacobsens Bókhandils forlag, Tórshavn 1953. 164 sider. Kr. 15,75.

I 1937 udsendte historikeren, cand. mag. Jørgen-Frantz Jacobsen, første udgave af denne fortræffelige bog. Forfatterens død 1938 er vel årsagen til, at 2. udgave først kom i 1953, skønt første udgave har været udsolgt en årrække. Bortset fra, at ny retskrivning er anvendt, har William Heinesen ikke foretaget store ændringer udover, at to kapitler er „ført à jour på skønsom vis og så vidt muligt i forfatterens ånd.“ Det er et spørgsmål, om det ikke ville have været mere i forfatterens ånd at optrykke bogen uændret *eller* virkelig føre den à jour. Rødspætte- og helleflynderfiskeriet nævnes, men ikke silden, som dog de sidste år har spillet en overordentlig stor rolle i Færøernes erhvervsliv. Er sulen en albatros, og hører Finland ikke med til Norden? Billederne hører ikke længere sammen med teksten således som i 1. udgave, enkelte udmærkede billeder er erstattet med dårligere, selvom de *alle* er større og flertallet bedre på grund af fremgang i foto- og reproduktionsteknik.

Iøvrigt er bogen et næsten ordret optryk af Jørgen-Frantz Jacobsens bog. Hans navn figurerer da også ene på titelbladet. Da han som bekendt var en fremragende skribent, der havde et indgående kendskab til sit hjemlands natur, folk og historie, er bogen blevet en klassiker, som man med glæde læser gang på gang.

Det er en fortrinlig introduktion til en rejse på Færøerne og en glimrende rejsefører på turen. Og når man senere ønsker at genfremkalde den stemning, der hviler over øerne, tager man bogen frem igen.

Aa. H. Kampp.